

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/7/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201844
Dátum vydania rozhodnutia:	25.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012201844.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Petry Příbelskej, PhD., v právnej veci žalobcu: JUDr. Miroslava Moraviča, bytom Suvorovova 43, Pezinok, právne zastúpeného JUDr. Branislavom Dufalom, advokátom so sídlom Palisády 36, Bratislava, proti žalovanému: 4. Disciplinárnej komisii Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky so sídlom Štúrova 2, Bratislava, za účasti JUDr. Adrianý Jesztrebiovej, Okresnej prokurátorky v Pezinku, so sídlom Šenkvičká cesta 5, Pezinok, v konaní o opravnom prostriedku žalobcu zo dňa 5. septembra 2012 proti rozhodnutiu žalovaného č. XV/6 Spr 5/11-93 zo dňa 31. júla 2012, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 4Sp/164/2012-43 zo dňa 23. októbra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Sp/164/2012-43 zo dňa 23. októbra 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250q Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) potvrdil výrok I. napadnutého rozhodnutia (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) žalovaného č. XV/6 Spr 5/11-93 zo dňa 31.07.2012, ktorým podľa ust. 26 ods. 1 písm. a/, c/ zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry (ďalej len „zákon o prokurátoroch“) a ust. § 5 písm. d/, § 17 ods. 2 písm. a/, b/, c/ zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre (ďalej len „zákon o prokuratúre“) uznala vo výroku I. rozhodnutia žalobcu vinného zo spáchania zavineného nesplnenia a porušenia povinnosti prokurátora za skutky, označené poradovým číslom 1/ - 12/ (konania obsiahnuté v návrhu Spr 181/11 z 01.08.2011), a za skutky označené poradovým číslom 1/, 3/, 4/, 7/ (konania obsiahnuté v návrhu Spr 115/11 z 28.04.2011), čím sa žalobca dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 188 písm. a/ zákona o prokurátoroch, za čo mu podľa § 189 ods. 1 písm. c/ zákona o prokurátoroch uložila zníženie základného platu o 15% na tri mesiace. Vo výroku II. rozhodnutia žalovaný vo veci skutkov č. 2/, 5/, 6/, 8/, 10/, 11/ (konania obsiahnuté v návrhu Spr 115/11 z 28.04.2011) konanie zastavila, pretože tieto skutky nie sú disciplinárnym previnením. Vo výroku III.

rozhodnutia konanie o skutku č. 9/ (konania obsiahnuté v návrhu Spr 115/11 z 28.04.2011) zastavila, pretože vo vzťahu k tomuto skutku sa disciplinárne konanie stalo neprípustným. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd s poukazom na § 250k ods. 1 OSP. Zároveň rozhodol, že žalobca je povinný zaplatiť súdny poplatok vo výške 35,- € do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Bratislave posudzujúc správnosť záverov správnych orgánov pri svojom rozhodovaní vychádzal z ustanovení § 216, § 194 ods. 1 písm. c/ zákona o prokurátoroch, § 18 ods. 1, § 163 ods. 3 Trestného poriadku a dospel k záveru, že výrok napadnutého rozhodnutia žalovaného je vecne správny a zákonný.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval, že žalovaný neporušil žiadne ustanovenie trestného poriadku, ak nespojil všetky konania o disciplinárnych návrhoch smerujúcich voči žalobcovi iba výlučne na jedno konanie, pretože skutky ad 4/, 5/, 6/ napadnutého rozhodnutia, ktorých spáchanie je navrhovateľovi kladené za vinu, sú dostatočným spôsobom identifikované a uloženie disciplinárneho opatrenia nie je v rozpore so zákonom o prokurátoroch. Námietku žalobcu, že uložené disciplinárne opatrenie je z časového a logického hľadiska zmätočné a nevykonateľné, pretože v inom, dosiaľ neprávoplatne skončenom, disciplinárnom konaní totožného žalovaného č. XV/6 Spr 11/2011 mu bolo uložené disciplinárne opatrenie - zbavenie výkonu funkcie prokurátora (konanie o návrhu Krajského prokurátora v Bratislave 1/1 Spr. 127/2011 z 08.08.2011, krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Uviedol, že z rozhodovacej činnosti krajského súdu (konanie vedené pod sp.zn.: 4Sp/6/2012) je zjavné, že krajský súd doposiaľ neprávoplatným rozsudkom č.k. 4Sp/6/2012 zo 17. októbra 2012 napadnuté rozhodnutie žalovaného č. XV/6 Spr 11/2011-68 zo dňa 24.11.2011: 1/ potvrdil vo výroku o uznaní viny žalobcu zo spáchania priestupku a disciplinárneho previnenia, 2/ zrušil podľa ust. § 250j ods. 2 písm. d/ OSP vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia (zbavenie výkonu prokurátora) a v tejto časti vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd má za to, že bez ohľadu na ustanovenie § 194 ods. 1 písm. c/ zákona o prokurátoroch je vecou žalovaného, aby uložené disciplinárne opatrenie v prípade splnenia všetkých zákonných predpokladov bolo vykonateľné. Zdôraznil, že ak by žalovaný v konaní uložil disciplinárne opatrenie, ktoré by bolo z akéhokoľvek dôvodu nevykonateľné, takýto stav by bolo nutné pričítať žalovanému - to však nie je prípad konania, ktoré je predmetom tohto súdneho konania. Krajský súd zhodne s vyjadrením žalovaného uviedol, že v prípade ak by funkcia prokurátora žalobcu zanikla zbavením tejto funkcie, s poukazom na ust. § 194 ods. 1 písm. c/ zákona o prokurátoroch by muselo byť aktuálne disciplinárne konanie vedené voči žalobcovi zastavené. Krajský súd navyše dodal, že v prípade zániku funkcie prokurátora žalobcu (v dôsledku prv uloženého disciplinárneho opatrenia) by výkon aktuálneho disciplinárneho opatrenia (zníženie základného platu o 15% na dobu troch mesiacov) nebol možný, nakoľko po ev. zániku funkcie prokurátora žalobcu by už žalobca nepoberal žiaden základný plat prokurátora, pričom tiež takémuto výkonu rozhodnutia žalovaného by bránilo znenie ust. § 214 zákona o prokurátoroch.

Na námietku žalobcu, že o všetkých troch návrhoch na začatie disciplinárnych konaní žalovaný nevykonával jedno spoločné konanie, hoci na jeho vykonanie boli splnené zákonné podmienky v zmysle ust. § 216 zákona o prokurátoroch s poukazom na ust. §18 ods. 1 Trestného poriadku, krajský súd uviedol, že nie je dôvodná, keďže podľa jeho názoru cit. ust. § 18 ods. 1 Trestného poriadku neukladá povinnosť, ale je daná možnosť vykonať spoločné konanie za splnenia ďalších zákonom stanovených podmienok. Konštatoval, že ak teda žalovaný spojil na spoločné konanie iba návrhy Okresnej prokurátorky v Pezinku Spr 181/11 z 01.08.2011, Spr 115/11 z 28.04.2011 týkajúce sa porušenia povinností prokurátora žalobcu, ktoré sa týkali výkonu povinností žalobcu ako prokurátora v jednotlivých konkrétnych veciach, pričom o porušení jeho povinností, ku ktorým došlo 30.07.2011 (porušenia majú skutkovo odlišný základ, pričom za ich porušenie bolo žalobcovi uložené disciplinárne opatrenie zbavenie výkonu funkcie prokurátora, ktoré nenadobudlo právoplatnosť) rozhodla samostatným rozhodnutím, tak takýmto postupom neporušila žiadne ustanovenie Trestného poriadku ani zákona o prokurátoroch. Navyše, krajský súd považoval takýto postup žalovaného za opodstatnený.

K námietke žalobcu, že skutky pod č. 4/, 5/, 6/ časti I. rozhodnutia nie sú z časového hľadiska vymedzené, nakoľko absentuje vymedzenie začatia a skončenia protiprávneho konania, krajský súd

uviedol, že skutky pod č. 4/, 5/, 6/ časti I. rozhodnutia sú časovo vymedzené v súlade s ust. § 163 ods. 3 Trestného poriadku a to i napriek skutočnosti, že ostatné skutky obsiahnuté v časti I. rozhodnutia sú čo do formulácie ich časového vymedzenia formulované s nepatrným rozdielom. Účelom znenia cit. ustanovenia je podľa krajského súdu to, aby bol skutok, ktorého spáchanie je páchatelovi kladené za vinu a za ktorý sa mu udeľuje sankcia, vymedzený (označený, konkretizovaný) tak, aby nebolo možné takýto skutok zameniť za skutok iný. Krajský súd konštatoval, že v predmetných skutkoch je žalobcovi kladené za vinu, že v označenom časovom období nevykonával v zmysle rozhodnutia Krajského prokurátora v Bratislave por.č. 22 sp.zn. 1Spr 1131/05 žiadnu individuálnu previerku vyšetrovacieho spisu (skutok ad 4/, 6/), resp. že nevykonával žiadnu ďalšiu individuálnu previerku vyšetrovacieho spisu (skutok ad 5/). Ďalej uviedol, že v skutkoch označených v napadnutom rozhodnutí pod č. 4/ a 6/ je ich spáchanie žalobcom vymedzené časovým obdobím „od začatia trestného stíhania doposiaľ“, resp. v skutku č. 5/ „od začatia trestného stíhania doposiaľ“ nevykonával žiadnu ďalšiu previerku“. Podľa názoru krajského súdu je uvedená formulácia (znenie opisu skutkov) jasná, zrozumiteľná, pričom opis predmetných skutkov - správania sa žalobcu nie je možné zameniť so skutkom či inými skutkami. V zmysle uvedeného krajský súd vyhodnotil krajský súd námietku žalobcu ako nedôvodnú. Ďalej uviedol, že pokiaľ ide o skutok ad 4/, tak z jeho opisu je zrejmé, že trestné konanie (1 Pv 564/10) bolo začaté 08.11.2010, žalobcovi bola táto vec pridelená dňa 09.11.2010 a do vydania napadnutého rozhodnutia dňa 31.07.2012 v nej žalobca nevykonával individuálnu previerku vyšetrovacieho spisu. Pokiaľ ide o skutok ad 5/, krajský súd uviedol, že z jeho opisu je zrejmé, že vec (1 Pv 469/10) mal žalobca pridelenú od 07.09.2010, dňa 13.09.2010 žalobca preskúmal zákonnosť uznesenia o začatí tohto trestného stíhania a o vznesení obvinenia, pričom následne už žalobca nevykonával žiadnu ďalšiu individuálnu previerku vyšetrovacieho spisu. Pokiaľ ide o skutok ad 6/, krajský súd uviedol, že z jeho opisu je zrejmé, že trestné konanie (2 Pv 598/10) bolo začaté 15.09.2010, žalobcovi bola táto vec pridelená 16.09.2010, pričom do vydania napadnutého rozhodnutia dňa 31.07.2012 v nej žalobca nevykonával individuálnu previerku vyšetrovacieho spisu. Krajský súd uzavrel, že z takto individualizovaného opisu predmetných skutkov je teda zjavné obdobie nečinnosti žalobcu, ktorá je v rozpore s rozhodnutím Krajského prokurátora v Bratislave por.č. 22 sp.zn. 1 Spr 1131/05.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadajúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h/, ods. 2 OSP zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, alternatívne napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 OSP zmenil tak, že zrušuje rozhodnutie odporcu a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie. Žalobca mal za to, že rozhodnutie žalovaného vychádza v zmysle § 250j ods. 2 písm. a/ OSP z nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávneho hodnotenia dôkazov a v tejto časti je podľa § 250j ods. 2 písm. d/ nepreskúmateľné a nezrozumiteľné pre nedostatok dôvodov. Opätovne namietal, že krajský súd sa nevysporiadal dostatočným spôsobom s absenciou časového vymedzenia skutkov, pretože podľa jeho názoru, v popise skutkov jednoznačne absentuje aspoň približné vymedzenie času začatia páchania protiprávneho konania a najmä vymedzenie času ukončenia protiprávneho konania žalobcu. Zdôraznil, že napadnutý výrok v bode I. rozhodnutia žalovaného vykazuje v bodoch 4/, 5/ a 6/ popisu konania žalobcu zrejmu zmätočnosť, nepreskúmateľnosť a teda nezákonnosť. Žalobca považuje za nelogické, že by k začatiu páchania protiprávneho konania žalobcom mohlo dôjsť už dňom začatia trestného stíhania, keďže rozhodnutie o začatí trestného stíhania vydáva policajt a považuje za výnimku (okrem väzobných vecí), že by rozhodnutie o začatí trestného stíhania bolo aj doručené v deň jeho vydania na prokuratúru a v deň jeho doručenia aj pridelené a fyzicky predložené konkrétnemu prokurátorovi, ktorý by mal ešte aj povinnosť v ten istý deň v spise vykonať individuálnu previerku. Žalobca ďalej namietal, že by žalobca udržiaval protiprávny stav až ku dňu rozhodnutia disciplinárnej komisie dňa 31.07.2012, ako to vyplýva z časového popisu skutkov v napadnutej časti rozhodnutia. Zdôraznil, že čas spáchania skutku mal byť jednoznačne vymedzený a ohraničený dňom, kedy žalobcovi prvýkrát vznikla povinnosť vykonať individuálnu previerku vyšetrovacieho spisu. Takisto, čas ukončenia spáchania skutku mal byť vymedzený a ohraničený dňom, kedy žalobca individuálnu previerku prvýkrát vykonával. Žalobca zastáva názor, že pokiaľ takýto deň v danom čase neexistoval, deň ukončenia protiprávneho konania žalobcu mal byť ohraničený dňom, kedy navrhovateľ disciplinárneho konania (OP Pezinok) disponoval posledným dôkazom o trvaní protiprávneho stavu. Je toho názoru, že deň 18.07.2011 je posledným dňom, v

ktorom je dôkazom preukázané, že žalobca udržiaval protiprávny stav.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 03.01.2014 na odvolanie žalobcu uviedol, že sa plne stotožňuje s vysloveným právnym názorom krajského súdu, ktorý považuje za vecne správny a zákonný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 246c ods.1 prvá veta OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Podľa § 244 ods. 1 v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p. je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

Najvyšší súd sa oboznámil s obsahom pripojených spisov a preskúmal správnosť záverov krajského súdu, ako aj úvah, z ktorých pri svojom rozhodovaní krajský súd vychádzal. Majúc ho za skutkovo a vecne správny, považuje najvyšší súd za primerané vysloviť, že sa s odôvodnením odvolaním napadnutého rozsudku v celom rozsahu stotožňuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodáva nasledovné dôvody. (§ 219 ods. 2, § 250ja ods. 3 OSP)

V predmetnej veci bolo sporné časové vymedzenie skutkov uvedených pod č. 4/, 5/, 6/ časti I. rozhodnutia, pre ktoré sa viedlo disciplinárne konanie voči žalobcovi. Najvyšší súd Slovenskej republiky mal z administratívne spisu za preukázané, že skutok uvedený pod č. 4/ je vymedzený tak, že vo veci 1 Pv 564/10 napriek tomu, že trestné stíhanie vo veci prečinu všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bolo začaté 08.11.2010, v rozpore s rozhodnutím krajského prokurátora v Bratislave por.č. 22 sp.zn. 1 Spr 1131/05 z 20.10.2005 „o zvýšení účinnosti výkonu dozoru prokurátora v priebehu prípravného konania“, nevykonan od začatia trestného stíhania doposiaľ individuálnu previerku vyšetrovacieho spisu (vec má pridelenú žalobca od 09.11.2010). Skutok uvedený pod č. 5/ je vymedzený nasledovne: „Vo veci 1 Pv 469/10 napriek tomu, že už 13.09.2010 preskúmal zákonnosť uznesenia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia, v rozpore s rozhodnutím krajského prokurátora v Bratislave por.č. 22 sp.zn. 1 Spr 1131/05 z 20.10.2005 „o zvýšení účinnosti výkonu dozoru prokurátora v priebehu prípravného konania“, nevykonan doposiaľ žiadnu ďalšiu individuálnu previerku vyšetrovacieho spisu, uspokojil sa len s obsahovo totožnými správami vyšetrovateľa o stave konania (vec má pridelenú žalobca od 07.09.2010)“. Skutok uvedený pod č. 6 je vymedzený nasledovne: „Vo veci 2 Pv 598/10 napriek tomu, že trestné stíhanie vo veci prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. bolo začaté 15.09.2010, v rozpore s rozhodnutím krajského prokurátora v Bratislave por.č. 22 sp.zn. 1 Spr 1131/05 z 20.10.2005 „o zvýšení účinnosti výkonu dozoru prokurátora v priebehu prípravného konania“, nevykonan od začatia trestného stíhania doposiaľ individuálnu previerku vyšetrovacieho spisu (vec má pridelenú žalobca od 16.9.2010)“.

Podľa § 163 Trestného poriadku, výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s právnym názorom vysloveným v odôvodnení krajského súdu, podľa ktorého znenie opisu predmetných skutkov je špecifikované, zrozumiteľné, pričom opis predmetných skutkov, t.j. nečinnosť žalobcu, ktorá je v rozpore s rozhodnutím krajského prokurátora v Bratislave por.č. 22 sp.zn. 1 Spr 1131/05, v označených veciach nie je možné zameniť so skutkom alebo inými skutkami. Z uvedeného vyplýva dostatočná špecifikácia skutkovej podstaty vrátane vymedzenia relevantného časového úseku protiprávneho konania na strane žalobcu tak, že sankcionované konanie nie je zameniteľné s konaním iným. Rozhodnutie správneho orgánu obsahovalo logickú, právnú a presvedčivú argumentáciu o vine osoby, t.j. skutok, o ktorom sa koná, sa stal a naplňa znaky správneho disciplinárneho deliktu, skutok spáchala označená osoba, spáchanie skutku, o ktorom sa koná, bolo osobe preukázané, čím boli v dostatočnom rozsahu splnené formálne a materiálne podmienky rozhodnutia, tzn. že priemernému adresátovi je daná možnosť z predloženého odôvodnenia pochopiť na základe akých skutočností (dôkazných prostriedkov) a v akom rozsahu bol zistený skutkový stav, správnosť právnych noriem aplikovaných na skutkový stav a právne závery nevybočujúce z logiky aplikácie práva a vedúce k myšlienke obsiahnutej vo výrokovej časti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dodáva, že bezchybne formulovaný výrok je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia; len z nej je možné zistiť, či a aká povinnosť bola uložená, iba porovnaním výroku je možné usúdiť existenciu prekážky res iudicata, vylúčenie prekážky litispendencie, dvojakého postihu pre totožný skutok, a v neposlednom rade je dôležitý pre určenie rozsahu dokazovania ako aj pre zaistenie riadneho práva na obhajobu a pod.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje námietku žalobcu ohľadom nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho orgánu pre nedostatok dôvodov za irelevantnú s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Sžo/23/2010, v zmysle ktorého „... Za nedostatok dôvodov, ktoré by inak mali byť riadne objasnené v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu, nie je možné považovať čiastkové nedostatky odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu, ale iba taký nedostatok dôvodov, ktoré majú skutkovo a právne objasniť právne názory vedúce konajúci správny orgán k prijatiu výrokovej časti rozhodnutia, tzn. že ide teda o také vady skutkových zistení a na to nadväzujúcej aplikácie príslušnej právnej normy, ktoré sú neodmysliteľným základom pre rozhodnutie samotné, a že existuje stav „absencie“, ktorý nutne vedie k nepochopeniu rozhodovacích dôvodov.“

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní zákonnosti žalobou napadnutých rozhodnutí dospel k záveru, že správne orgány, ktoré vo veci konali a rozhodovali, nepostupovali v rozpore s citovanými ustanoveniami zákona o prokurátoroch a zákona o prokuratúre.

Vzhľadom na vyššie uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného v medziach podaného odvolania dospel k záveru, že námietky žalobcu vznesené v odvolaní proti prvostupňovému rozsudku nie sú dôvodné, a preto rozhodol podľa § 219 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta OSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1OSP, nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.